

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/162/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112232882
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1112232882.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovič v právnej veci žalobcu: BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., Hviezdoslavovo námestie 25, 811 02 Bratislava, IČO: 36 833 533, zastúpený: Mgr. Michal Bizoň, LL.M., advokát, Hviezdoslavovo námestie 25, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: Bratislavský a spol., s.r.o., Moskovská 13, 811 08 Bratislava, IČO: 35 873 965, zastúpený: JUDr. Zuzana Srnáková, advokátka, Podbrezovská 39, 831 01 Bratislava, o zaplatenie 3.015 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 33Cb/246/2012-485 zo dňa 22. júla 2021, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 33Cb/246/2012-485 zo dňa 22. júla 2021 v napadnutej časti II. a III. výroku potvrdzuje.

Žalovaný má proti žalobcovi nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.200 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.200 eur od 02.06.2012 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku. II. výrokom vo zvyšku žalobu zamietol. III. výrokom žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 20,40 %, pričom o výške tejto náhrady bude rozhodnuté Okresným súdom Bratislava I samostatným uznesením.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 05.10.2012 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 3.015 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 02.06.2012 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobcu odôvodnil tým, že dňa 28.09.2010 žalovaný udelil žalobcovi plnomocentvo na zastupovanie v konaní o reálne peňažné plnenie z poistnej udalosti a vydanie veci vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 58C/54/2010 až do jeho právoplatného skončenia. Dňa 01.10.2010 strany sporu podpísali zmluvu o poskytovaní právnych služieb. Žalobca prevzal právne zastúpenie žalovaného v uvedenom konaní a poskytol mu komplexné právne služby, za ktoré priebežne vystavil žalovanému faktúry. Žalovaný všetky faktúry žalobcovi zaplatil v celej ich výške a nenamietal spôsob účtovania ani výšku odmeny žalobcu za právne služby. V dňoch 12.04.2012 - 17.04.2012 žalobca vypracoval písomné záverečné vyjadrenie, ktorým sumarizoval podstatu súdneho sporu, vyjadril sa k vykonaniu dokazovania a zhrnul skutkové a právne otázky. Žalobca dňa 18.05.2012 zastupoval žalovaného aj na záverečnom pojednávaní v spomenutom súdnom spore. Za uvedené právne služby vystavil žalovanému faktúru č. 74/2012, ktorou žalobca účtoval žalovanému 16,75 hodín právnej služby v sadzbe 150 eur/hodina, t.j. celkovo sumu 3.015 eur vrátane DPH. Faktúra č. 74/2012 bola doručená žalovanému dňa 25.05.2012 a splatná dňa 01.06.2012, žalovaný ju však odmietol zaplatiť, túto žalobcovi vrátil a ako dôvod jej vrátenia, uviedol jej neadekvátnu výšku vzhľadom na výsledok

súdneho sporu. Žalobca považoval odmenu za 16,75 hodín právnych služieb vyfakturovanú dôvodne, avšak v záujme zmierného vyriešenia veci a predídeniu súdnu sporu bol ochotný poskytnúť zľavu. Žalovaný na ponuku na zľavu reagoval listom z 21.08.2012, v ktorom uviedol, že nežiada zľavu za poskytnuté právne služby, ale storno celej faktúry. Žalovaný tak fakticky žiadal poskytnutie právnych služieb zadarmo, pričom neuviedol žiadny racionálny, ani právne obhájitelný dôvod.

Na základe tvrdení žalobcu vydal Okresný súd Bratislava I dňa 10.10.2012 platobný rozkaz sp. zn. 33Rob/213/2012, ktorým žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Proti tomuto platobnému rozkazu podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie žalovanej sumy je neoprávnený, neopodstatnený a nie je dostatočne odôvodnený. Mal za to, že výška fakturovanej sumy nie je dostatočne odôvodnená a je potrebné vykonať dokazovanie. Poukázal na neúčelnosť fakturovaných právnych služieb, a to vzhľadom na ich nadhodnotený hodinový rozsah a nepriaznivý výsledok sporu. Žalovaný uplatnený nárok neuznal čo do dôvodu i výšky.

V spore rozhodol Okresný súd Bratislava I rozsudkom č.k. 33Cb/246/2012-397 zo dňa 21.03.2019 tak, že žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel. Tento rozsudok bol následne Krajským súdom v Bratislave uznesením č.k. 4Cob/167/2019-459 zo dňa 26.11.2020 na základe odvolania žalovaného zrušený a vec vrátená Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie.

Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ustanovení § 261 ods. 1, § 272 ods. 2, § 567 ods. 1, 2, § 571 ods. 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), § 18 ods. 1, 2, 4, § 24 ods. 1, 3 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“), § 1 ods. 2, § 2 ods. 1, 2, § 3, § 4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, § 10 c, § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“).

Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobca zastupoval žalovaného v spore vedenom Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 58C/54/2010, čo napokon preukazuje aj plnomocenstvo udelené žalovaným žalobcovi 28.09.2010, a ktoré je založené v spise 58C/54/2010, ktorý konajúci súd pripojil. Hoci žalobca súdu predložil zmluvu bez podpisov strán sporu, z listinných dôkazov a výpovede svedka O. S. súd ustálil písomnú formu zmluvy o poskytovaní právnych služieb a z tejto následne aj vychádzal. Obsah právneho vzťahu medzi stranami sporu je tak zachytený v predmetnej zmluve. Žalovaný síce namietal, že žalobca nepreukázal písomnú formu uzavretej zmluvy, ale neposkytol žiadne tvrdenia o tom, že zmluva mala byť uzavretá len v ústnej forme. Uvedené má potom význam pre posúdenie prípadnej zmeny takejto zmluvy. V článku VIII bod 2. zmluvy je totiž uvedené, že zmeny a doplnky tejto zmluvy môžu byť vykonané iba písomnou formou. Akákoľvek zmena tejto zmluvy preto musela byť, v súlade so zmluvou a zákonom, urobená písomne. Uvedené sa vzťahuje potom na všetky námietky žalovaného o „účtovaní symbolického odmeny“, „vypínaní taxametra“, rozporu s pokynom žalovaného na minimalizáciu právnych služieb - tieto nekonkrétne frázy, pokiaľ sa neprejavili v písomne uzatvorenom dodatku k zmluve, nemajú, podľa názoru súdu, právnu relevanciu. Navyše z nich nevyplýva obsah, čo je potrebné rozumieť pod symbolickou odmenou, vypnutím taxametra, minimalizáciou odmeny. Žalovaný, ak nebol spokojný s poskytovaním právnych služieb (čo tvrdí, že nebol) mal spoluprácu so žalobcom ukončiť ešte pred poskytnutím sporných právnych služieb, prípadne zmeniť, resp. trvať na zmene dohodnutej odmeny písomne.

Súd sa následne zaoberal námietkou žalovaného, že právne služby neboli z jeho strany objednané, že neboli objednané v rozsahu 16 hodín a že neboli v odsúhlasenom rozsahu poskytnuté. Podľa názoru súdu vykonaným dokazovaním bola dostatočne preukázaná objednávka žalovaného na podanie tohto vyjadrenia. Pokiaľ žalovaný namietka potrebu objednania istého rozsahu právnej služby a jeho následného odsúhlasenia, v prípade dohodnutej hodinovej odmeny, je táto požiadavka nelogická. Žiadny advokát totiž nedokáže vopred odhadnúť časový rozsah poskytnutej právnej služby a už vôbec nie o tomto rozsahu vopred klienta informovať. Ak žalovaný mienil postupovať v tomto smere, mal si so žalobcom dohodnúť iný druh odmeňovania advokáta. Žiadny takýto spôsob odmeny ale nebol dohodnutý. Navyše, ak žalovaný nesúhlasil s vypracovaným vyjadrením, mal toto možnosť namietat, čo sa nestalo. Námietky žalovaného preto súd považoval nedôvodné. Uvedené platí aj pre informovanie o rozsahu poskytnutých služieb spočívajúcich v zastupovaní na pojednávaní.

K námietke žalovaného o symbolickom účtovaní odmeny a vypnutí taxametra súd poukázal na už uvedené v bode 31. rozhodnutia a to, že na takúto zmenu zmluvy v odmene advokáta, by sa vyžadovala písomná forma. Mal za to, že nie je možné z týchto výrokov nič konkrétne vyvodit', pretože takéto vyjadrenia sú veľmi všeobecné. Podľa názoru súdu ide o prejav vôle, obsahom ktorého je návrh

adresovaný druhej strane na zmenu výšky odmeny na symbolickú (resp. vypnutie taxametra). Takýto návrh ale nie je dostatočne určitým prejavom vôle.

Súd sa už osobitne nezaoberal poskytovanými právnymi službami s odbornou starostlivosťou, vychádzal z už skoršieho konštatovania v tomto spore (v predchádzajúcom rozsudku), že žalobca ako právny zástupca žalovaného v spore pred Okresným súdom Bratislava II nevybočil v rámci zastupovania zo štandardnej advokátskej praxe a nešlo ani o celkom zjavné pochybenie z jeho strany, a preto nie je možné hovoriť o porušení povinnosti postupovať pri jednotlivých úkonoch právnej služby s odbornou starostlivosťou. Žalovaný nesprávne zamieňa zodpovednosť advokáta za postup „lege artis“ za jeho neohraničenú zodpovednosť za výsledok sporu.

Súd prvej inštancie pristúpil ku skráteniu žalobcom vyúčtovanej odmeny fakturovanej faktúrou č. 74/2012 z dôvodu nehospodárnosti a neúčelnosti. Zdôraznil, že podľa súdu je výsledná odmena po tomto krátení odmenou, ktorá už zohľadňuje korektív dobrých mravov. Uviedol, že sporné vyjadrenie žalobcu zo 17.04.2012 podané v spore vedenom Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 58C/54/2010 má 16 strán a v rámci nich 68 bodov. Sám žalobca priznal, že body 1. až 9. a body 42. až 68. sú prevzaté z iného vyjadrenia, body 1. až 9. sú obsiahnuté po stranu 4 vyjadrenia a body 42. až 68. sú na strane 12 až 16. Podľa žalobcu za tieto body nebola účtovaná žiadna odmena. Tieto tvrdenia súd spochybňovať nemôže, pretože žalobca je práve tým subjektom, ktorý sám najlepšie vie, čo bolo a čo nebolo fakturované. Odmenu teda žalobca účtoval za celkovo 8 strán textu, pričom uviedol, že v rámci jeho politiky sú účtované maximálne 2 hodiny za stranu textu, aj keď bolo vynaložených viac hodín na prípravu textu. Podľa žalobcu sa toto stalo aj v tomto prípade, keď koncipient na vyjadrení pracoval viac ako 16 hodín, pričom na pokyn konateľa žalobcu bola odmena účtovaná práve za 16 hodín (8 strán x 2 hodiny na stranu). Na tomto mieste súd poznamenal, že zvyšných 8 strán textu ale obsahuje aj state, ktoré boli do sporného vyjadrenia prenesené z vyjadrenia z 21.09.2011 (toto je obsahom pripojené spisu Okresného súdu Bratislava II). Odmena za 16 hodín právnych služieb teda musí byť v súlade s rozhodnutím odvolacieho súdu znížená z dôvodu jej nehospodárnosti a neúčelnosti. Súd vychádzal z rozhodnutia odvolacieho súdu, že záverečné vyjadrenie predstavuje sumarizáciu podstaty argumentácie sporovej strany, použiteľ v predchádzajúcich štádiách konania, a to bez rozsiahleho a popisného exemplifikovania. Podľa súdu je nadbytočné porovnávať sporné vyjadrenie s inými podaniami žalobcu v spore, pretože je len pochopiteľné, že záverečná reč nie je žiadnym novým úkonom v spore, neoplyva kreativitou advokáta a jej účelom nie je tvrdenie nových skutočností, ale len sumarizácia skutkových okolností, zhodnoteného dokazovania a uvedenie právnych argumentov. Z uvedeného dôvodu nemôže ísť o duplicitnú fakturáciu, pretože to by malo za následok, že každé záverečné vyjadrenie advokáta, by bolo duplicitne fakturované, pretože v drvivej väčšine prípadov neprináša toto vyjadrenie nič nové, ale len zhŕňa už vykonané úkony. Nemožno preto prijať názor, že záverečné vyjadrenie má byť nanovo originálne a vykazovať vysoký stupeň originality a kreativity advokáta. Tento atribút majú vykazovať prvotné podania a nie podanie záverečné, sumarizujúce predošlé podania. Je potom len pochopiteľné, že advokát zotrvávajúci na tvrdeniach pri koncipovaní záverečného vyjadrenia vychádza z už predošlých podaní. Táto činnosť ale potom zákonite predpokladá, že čas strávený na tvorbe jednej strany tohto textu nemôže byť v rozsahu 2 hodín, ako tvrdil žalobca, pretože takéto sumarizujúce vyjadrenie prepisujúce obsah spisu je, podľa názoru súdu, možné skoncipovať za kratší čas. Súd sa stotožnil s odvolacím súdom o charaktere záverečného vyjadrenia, a teda podľa konajúceho súdu má byť zjednodušené povedané záverečné vyjadrenie úderné, uvádzajúce podstatné veci bez prepisovania obsahu celého spisu, pretože nejde o slohovú prácu. Súd nerozporoval tvrdenie žalobcu, že každý advokát má iný postup práce, avšak za koncipovanie zhŕňajúceho vyjadrenia v rozsahu 16 fakturovaných hodín za 8 strán je podľa názoru súdu adekvátna odmena 6 hodín, t.j. menej ako hodina na stranu, pretože aj kopírovanie a koncipovanie záverečného vyjadrenia je tvorivou prácou, na ktorej advokát pracuje a vynakladá čas. Ak teda politika advokátskej kancelárie je taká, že fakturuje 2 hodiny za stranu právnej služby, pričom tieto 2 hodiny fakturuje aj pri prvotnej príprave zastupovania a prvotnom koncipovaní vyjadrení, je potom spravodlivé a v súlade s hospodárnosťou a účelnosťou poskytnutie právnej služby, aby súdom priznaná odmena bola nastavená v tomto spore na celkovo 6 hodín za 8 strán textu. Takto určená odmena zohľadňuje aj to, že koncipient mal na vyjadrení celkovo pracovať 22 hodín. To by znamenalo, že prekopírované body vyjadrenia v celkovom rozsahu 8 strán kopíroval 6 hodín, t.j. jednu stranu textu kopíroval 45 minút, čo je značne nadhodnotený údaj (a to aj v prípade, ak by sa mal s listinou, z ktorej state kopíroval, oboznámiť). Zároveň neušlo pozornosti súdu, že celé vyjadrenie žalobcu je zvoleným riadkovaním, okrajmi a fontom písma natiahnuté, t.j. je použitá iná úprava písma, zarovnania a riadkovania ako napríklad v predošlom podaní žalobcu v spore vedenom Okresným súdom Bratislava II označenom ako „čiastočné späťvzatie žaloby“, čo ale znamená, že účtovaná odmena 2 hodiny na stranu (podľa politiky žalovaného) v týchto prípadoch neplatí, pretože strana textu upraveného

riadkovaním, zarovnaním a úpravou písma automaticky vytvorí ďalšiu stranu textu, keďže sa celý text natiahne, čo by potom znamenalo, že žalobca z 2 hodín môže fakturovať pomaly ďalšie 2 hodiny, keďže z jednej strany textu dokáže úpravou urobiť 2 strany textu. Táto skutočnosť je tiež zohľadnená v súdom určenom rozsahu hodín. Celkovo 6 hodín za 8 strán textu predstavuje 45 minút na stranu „natiahnutého“ textu, teda spätnou úpravou textu „zhutnením textu“ je potom odmena samozrejme vyššia. Takto určený rozsah odmeny súd považoval za účelný, pretože v sebe zahŕňa nie len samotné kopírovanie textu z iných podaní, resp. jeho prepisovanie, ale aj duševnú činnosť pisateľa vyjadrenie skoncipovať a vybrať, čo konkrétne vo vyjadrení bude uvedené. Zároveň súd žalobcovi priznal aj odmenu za účasť na pojednávaní, ktoré sa na Okresnom súde Bratislava II konalo 18.05.2012 a podľa zápisnice z tohto pojednávania, trvalo 40 minút. Tento úkon, podľa názoru súdu, nemožno rozporovať a bol vynaložený účelne a hospodárne, pričom žalovaný neuviedol žiadne tvrdenia, prečo by práve tento úkon nemal byť priznaný. Celkovo teda súd priznal žalobcovi odmenu za 6 hodín a 40 minút právnych služieb.

Súd mal za to, že medzi stranami sporu bola uzavretá písomná zmluva, v ktorej sa strany dohodli na hodinovej odmene 150 eur. Tvrdenia o symbolickej odmene a vypnutí taxametra aj s poukazom na to, že k zmene zmluvy mohlo dôjsť len písomne, považoval za príliš nejasné. Pokyn klienta na minimalizáciu odmeny, by musel tiež zákonite viesť k zmene zmluvy. Sumarizujúc uvedené a po súdom určenom časovom rozsahu právnej služby 6 hodín a 40 minút, súd priznal odmenu vo výške 1.000 eur, ku ktorej je potrebné pripočítať 20 % DPH (podľa článku VII. bod 1 zmluvy), t.j. celkovo 1.200 eur. Súd preto žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 1.200 eur žalobcovi. Zároveň súd žalovaného zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne (v súlade s bodom 26. a 27. rozsudku), keďže sa s úhradou tejto sumy dostal do omeškania, od požadovaného dňa 02.06.2012 do zaplatenia. Vo zvyšku súd žalobu žalobcu zamietol. Žalobca bol úspešný (z hľadiska žalovanej istiny) v sume 1.200 eur, čo k žalovanej istine 3.015 eur predstavuje úspech 39,80 %, žalovaný bol úspešný v sume 1.815 eur (3.015 eur -1.200 eur), čo predstavuje úspech 60,20 %. Čistý úspech žalovaného je preto 20,40 % (60,20 % -39,80 %). Súd teda priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 20,40 %.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca v časti II. a III. výroku. Svoje podanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

Žalobca sa nestotožnil s uvedeným v bode 36. napadnutého rozhodnutia, že záverečné vyjadrenie má byť bez výnimky vždy iba stručným zhrnutím argumentácie sporovej strany. Uviedol, že toto môže platiť v jednoduchších sporoch, rozhodne ale takto nemožno paušalizovať každý jeden súdny spor. V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 58C/54/2010 sa jednalo o komplikovaný právny spor. V takomto súdnom spore rozhodne nemožno vyhlásiť, že záverečné vyjadrenie bezpodmienečne musí byť stručné, inak sú poskytnuté právne služby nehospodárne a neúčelné. Rovnako je potrebné rešpektovať, že advokáti majú odlišné spôsoby práce. Pokiaľ ide o časový rozsah poskytnutých právnych služieb, vytkol súdu prvej inštancie, že nesprávne pochopil argumentáciu žalobcu. Žalobca nikdy netvrdil, že by časť vyjadrenia, ktorá bola skopírovaná z jeho predchádzajúcich podaní, mala žalobcovi trvať 6 hodín, „t.j. jednu stranu textu kopíroval 45 minút, čo je značne nadhodnotený údaj“, ako uviedol súd prvej inštancie. Prevzatie častí z predchádzajúcich podaní netrvalo 6 hodín, ale iba niekoľko minút. Žalobca považoval za prirodzené, že do záverečného vyjadrenia zahrnul aj niektoré časti z predchádzajúcich podaní, účelom bolo, aby predmetné písomné podanie bolo ucelené. Podotkol, že aj súdne rozhodnutia, vrátane napadnutého rozhodnutia, vždy obsahujú popis žaloby a ďalších písomných podaní sporových strán, ktoré bývajú často celé skopírované, takže nejedná sa v tejto súvislosti o nič výnimočné. Žalobca však zdôraznil, že za čas strávený „kopírovaním“ bodov 1. až 9. a 42. a nasl. predmetného písomného podania žalovanému neúčtoval ani minútu, preto je zbytočné sa na tieto časti upínať. Toto podanie obsahovala 8 nových strán od bodu 10. po bod 41., pričom u žalobcu sa na tomto vyjadrení pracovalo 22 hodín. Žalobca by podľa uzavretej zmluvy o poskytovaní právnych služieb mal nárok na odmenu za celých 22 hodín, ale žalobca práve v záujme hospodárnosti a účelnosti vždy účtuje klientom odmenu maximálne v rozsahu 2 hodín na 1 stranu textu, čo bol aj tento prípad. Namietal, že rozhodnutie, podľa ktorého 2 hodiny na 1 stranu sú nehospodárne a neúčelné, pričom 45 minút na 1 stranu už má byť hospodárnych a účelných, nemá oporu v žiadnom právnom predpise a záleží vyslovene na subjektívnej úvahe. Takáto subjektívna úvaha zo strany súdu, ktorý ani nebol zmluvnou stranou, iba vnáša neistotu do budúcich vzťahov medzi advokátmi a klientmi. Zdôraznil, že každý advokát pracuje inak a každý jeden súdny spor je niečím špecifický a výnimočný. Závery súdu považoval za nespravodlivé a neudržateľné. S ohľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v napadnutej časti

zmenil podľa § 388 CSP tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

3. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu vyjadril podaním doručeným súdu dňa 13.09.2021. V plnom rozsahu sa pridržiaval doterajším prednesom a písomným vyjadrením, najmä písomného vyjadrenia zo dňa 08.10.2018. Žalovaný mal za to, že preukázal, že predmetné záverečné vyjadrenie je iba kompilátom popisu skutkového stavu už skôr opísaného, predošlých písomných vyjadrení žalobcu s ich doslovným opisom a citácií svedkov z pojednávania konaných v danej veci. Zdôraznil, že žalobca na záverečnom pojednávaní predniesol iba veľmi stručný prednes spočívajúci v tom, že sa v plnom rozsahu pridržiava jeho doterajším vyjadrením, zotrváva na svojom návrhu, a že konajúci súd žiada, aby jeho návrhu v plnom rozsahu vyhovel, pričom prevažná časť sporného vyjadrenia predstavuje takmer doslova totožnú kópiu textu predchádzajúceho podania žalobcu v danej veci, a to jeho podania zo dňa 26.10.2010. Jediným rozdielom pri takto skopírovaných statiach tohto predchádzajúceho vyjadrenia je vypustenie výrazov "žalovaný v 1/ rade" a "žalovaný v 2/ rade" a ich nahradenie pojmom "žalovaný"; a nahradenia pojmu "žalovaný v 1/ rade" pojmom "poistovňa". Poukázal na to, že ods. 1. až 9. a ods. 42. až do konca sporného vyjadrenia je kópiou uvedeného predchádzajúceho vyjadrenia. Zostávajúce odseky sporného vyjadrenia, t.j. ods. 10. až 41. pritom predstavujú prevažne už iba zhrnutie skutkového stavu veci, ktorý spočíva predovšetkým v doslovných citáciách výpovedí svedkov (ods. 20., 23., 24., 25., 32., 33., 39., 40., 41.), pričom polovica z nich je v spornom vyjadrení dokonca aj zaradená pod jeho časť "A) - popis skutkového stavu". Po vylúčení týchto odsekov pritom zostávajú v spornom vyjadrení už len ods. 10. až 19., ods. 21., 22., 26., 27., 28., 29., 30., 31.. Zostatok týchto odsekov (cca 20 odsekov), predstavuje, pri fonte a riadkovaní použitom žalobcom, cca 3 strany textu. Upozornil, že aj v týchto zostávajúcich odsekoch sa často vyskytujú opakované state (napr. ods. 17. je totožným s ods. 30.; alebo ods. 18. je totožný s ods. 31.; ods. 27. a 28. je viac-menej totožným s časťou ods. 28b). Opätovne zdôraznil, že žalobca použil pri spornom vyjadrení iný font písma a veľkosť riadkovania ako pri jeho predchádzajúcich podaniach. Výsledkom takéhoto zmeneného formátovania je potom vizuálne „nafúknutie“ textu sporného vyjadrenia o ďalšie strany, a to bez akejkoľvek zmeny alebo doplnenia jeho obsahu. Žalobca, podľa názoru žalovaného, v podanom odvolaní neuviedol jedinú skutočnosť, ktorá by spochybňovala správnosť záverov súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, alebo správnosť záverov jemu predchádzajúceho rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/I67/2019 zo dňa 26.11.2020, alebo skutočnosť, s ktorou by sa súdy v uvedených rozhodnutiach nevysporiadali. Upriamil pozornosť na ust. § 358 CSP, nakoľko žalobca sa v celom obsahu odvolania zaoberal výlučne odôvodnením napadnutého rozhodnutia bez preukázania splnenia odvolacích dôvodov. Poukázal na to, že žalobca v podanom odvolaní namieta výlučne subjektívne úvahy súdu prvého stupňa, t.j. odôvodnenie napadnutého rozhodnutia a spôsob, ako sa súd prvého stupňa vysporiadal s vykonaným dokazovaním, čo CSP nepripúšťa. Mal za to, že priznanie odmeny v sume 1.200 eur za záverečné vyjadrenie v rozsahu 3 strán nového právneho textu a za 45 min. účasť na pojednávaní nemožno považovať za vnášanie neistoty do vzťahov medzi advokátmi a klientmi, ako uvádza žalobca v podanom odvolaní. Na základe uvedeného žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil, a ak sa v celom rozsahu stotožní s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, navrhol postup podľa ust. 387 ods. 2 CSP, a aby žalovanému priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, ktorú je žalobca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalovaného.

4. Ďalšie vyjadrenie podané nebolo.

5. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), preskúmal vec v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) bez nariadenia pojednávania, pričom termín verejného vyhlásenia rozsudku bol v súlade s § 219 ods. 1, 3 a § 378 ods. 1 CSP oznámený na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Bratislave. Odvolací súd dospel k záveru, že napadnutý rozsudok č.k. 33Cb/246/2012-485 zo dňa 22. júla 2021 je potrebné potvrdiť ako vecne správny.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia Okresného súdu Bratislava I č.k. 33Cb/246/2012-485 zo dňa 22. júla 2021, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalobca neargumentuje žiadnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by mali za následok zrušenie daného rozhodnutia. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci. Na zdôraznenie správnosti napádaného rozhodnutia uvádza odvolací súd nasledovné:

9. Predmetom konania je žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie sumy vo výške 3.015 eur s príslušenstvom titulom odmeny za právne služby poskytnuté žalovanému v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 58C/54/2010 v rozsahu 16,75 hodín v súvislosti so zastupovaním na pojednávaní konanom dňa 18.05.2012 (v trvaní 40 minút) a v súvislosti s vypracovaním písomného záverečného zhrnutia v konaní zo dňa 17.04.2012 (v trvaní 16 hodín), pri dohodnutej hodinovej sadzbe odmeny 150 eur. Súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 33Cb/246/2012-397 zo dňa 21.03.2019 žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.015 eur spolu s 9 % ročným úrokom z omeškania od 02.06.2012 do zaplatenia a zároveň priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Na základe odvolania podaného žalovaným Krajským súdom v Bratislave uznesením sp. zn. 4Cob/167/2019-459 zo dňa 26.11.2020 uvedený rozsudok zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Bratislava I na ďalšie konanie. Po opätovnom prejednaní veci súd prvej inštancie rozsudkom č.k. 33Cb/246/2012-485 zo dňa 22.07.2021 rozhodol tak, že I. výrokom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.200 eur spolu s úrokom z omeškania, II. výrokom vo zvyšku žalobu zamietol a III. výrokom žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 20,40 %. Žalobca s uvedeným nesúhlasil a tento rozsudok napadol v časti II. a III. výroku odvolaním namietajúci odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, spisového materiálu a odvolania žalobcu dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, pričom svoje rozhodnutie náležite, logicky a presvedčivo odôvodnil. Zistenia súdu prvej inštancie majú vecné i logické zakotvenie vo vykonaných dôkazoch, a prijaté skutkové a právne závery sú odôvodnené zrozumiteľne. Napadnutý rozsudok zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Z obsahu odvolania žalobcu je zrejmé, že s argumentmi, ktoré v ňom žalobca uvádza, sa súd prvej inštancie dostatočne, vyčerpávajúco a presvedčivo vysporiadal v napadnutom rozhodnutí, pričom žalobca neuvádza žiadne nové podstatné tvrdenia.

11. Čo sa týka času stráveného koncipovaním písomného záverečného zhrnutia zo dňa 17.04.2012 v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 58C/54/2010 a súvisiacej argumentácie odvolateľa, v rámci ktorej tvrdil, že toto podanie obsahovalo 8 nových strán, pričom žalobca si účtoval odmenu v rozsahu 2 hodín na 1 stranu textu, odvolací súd vyhodnotil odvolaciu argumentáciu žalobcu za nedôvodnú. Vzhľadom na to, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol spor ohľadne žalobcom vyúčtovanej odmeny za právne služby poskytnuté žalovanému v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 58C/54/2010, ktorá odmena bola dojednaná ako hodinová, bolo úlohou konajúceho súdu posúdiť dôvodnosť argumentácie sporových strán v súvislosti s vypracovaním predmetného záverečného zhrnutia. Keďže niektoré námietky žalovaného sa v konaní preukázali ako dôvodné, bolo potrebné túto skutočnosť zohľadniť pri posúdení opodstatnenosti fakturovanej sumy. S poukazom na skutočnosť uvádzané súdom prvej inštancie, a síce, že sporné vyjadrenie žalobcu zo dňa 17.04.2012 podané v spore vedenom Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. 58C/54/2010 má 16 strán a v rámci nich 68 bodov, kedy sám žalobca priznal, že body 1. až 9. a body 42. až 68. sú prevzaté z iného vyjadrenia, body 1. až 9. sú obsiahnuté po stranu 4 vyjadrenia a body 42. až 68. sú na strane 12 až 16, pričom zvyšných 8 strán textu obsahuje aj state, ktoré boli do sporného vyjadrenia prenesené z vyjadrenia z 21.09.2011, ako aj skutočnosť, že celé dotknuté vyjadrenie žalobcu je zvoleným riadkovaním, okrajmi a fontom písma natiahnuté, t.j. je použitá iná úprava písma, zarovnania a riadkovania ako napríklad v predošlom podaní žalobcu v spore vedenom Okresným súdom Bratislava II označenom ako „čiastočné späťvzatie žaloby“, odvolací súd zastáva názor, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď určil, ako adekvátnu za koncipovanie predmetného vyjadrenia, odmenu za 6 hodín, t.j. menej ako hodina na stranu, s prihliadnutím na skutočnosť, že aj kopírovanie a koncipovanie záverečného vyjadrenia je tvorivou prácou, na ktorej advokát pracuje a vynakladá čas. Zároveň súd

žalobcovi priznal aj odmenu za účasť na pojednávaní, ktoré sa na Okresnom súde Bratislava II konalo 18.05.2012, ktoré podľa zápisnice z tohto pojednávania trvalo 40 minút. Celkovo teda súd priznal žalobcovi odmenu za 6 hodín a 40 minút právnych služieb, t.j. 1.200 eur s DPH.

12. Žalobca v odvolaní namietal názor vyjadrený v bode 36. napadnutého rozsudku, v zmysle ktorého záverečné vyjadrenie má byť iba stručným zhrnutím argumentácie sporovej strany tvrdiac, že nemožno paušalizovať každý jeden spor, keď v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 58C/54/2010 sa jednalo o komplikovaný právny spor. Zároveň poukazoval na to, že je potrebné rešpektovať, že advokáti majú odlišné spôsoby práce. Odvolací súd poukazuje na to, že s uvedenou argumentáciou žalobcu sa vysporiadal súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, pričom náležite vysvetlil z akých dôvodov považoval námietky žalobcu za nedôvodné. Odvolací súd už predchádzajúcim zrušujúcim uznesením poukázal na to, že záverečné vyjadrenia predstavuje sumarizáciu podstaty argumentácie sporovej strany použitej v predchádzajúcich štádiách konania, jeho obsahom má byť stručné a vecné zhrnutie podstatných skutočností, vyjadrenie k priebehu a výsledkom dokazovania a k právnej stránke veci. Odvolací súd nerozporuje tvrdenia žalobcu ohľadne komplikovanosti veci prejednávanej v predmetnom súdnom spore, ako aj skutočnosť, že každý advokát má iný spôsob práce, uvedené však nič nemení na správnosti záveru súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v tomto smere správne uviedol, že záverečné vyjadrenie má byť úderné, uvádzajúce podstatné veci, bez prepisovania obsahu celého spisu. Keďže advokát zotrvávajúci na tvrdeniach pri zostavovaní záverečného vyjadrenia vychádza z už predošlých podaní, táto činnosť potom zákonite predpokladá, že čas strávený na tvorbe jednej strany tohto textu je v trvaní 2 hodín neprimeraný, pretože takéto sumarizujúce vyjadrenie, rekapitulujúce obsah spisu je, podľa názoru súdu, reálne skoncipovať za kratší čas. Rozhodovanie o trovách konania prislúcha zásadne všeobecným súdom, ktoré posudzujú ich účelnosť a primeranosť, individuálne v každej právnej veci.

13. Na záver považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

14. Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 33Cb/246/2012-485 zo dňa 22. júla 2021 v napadnutej časti II. a III. výroku v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

15. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaný má proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pretože bol v odvolacom konaní plne úspešný.

16. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).